

กิ่งพงศ์ภาครัตน์แห่งคินตัง

四

ก้าวที่สอง

(ព័ត៌មានរបស់ខ្លួន)

ฝ่ายชงเงินจันภิรยาของเดียวเชี่ยวกองอยู่ พอบหันเดียว
เชี่ยวกองนี้ ทางให้ดังนั้น ก็เข้าใจเป็นว่าเดียวเชี่ยวกองยังมีชาติ
กังน้ำดื่มหัวอยู่ คงจะต้องรับสุราทั้งให้ เดียวเชี่ยวกองโกรังค์
รับสุราทั้งน้ำตา พdag รับ กัญชูรา จากน้ำชงเงิน ๆ แล้ว ทำเป็น
ยกใจกว่า ทำน้องให้หัวมีหนึ่งสิ่งใหญ่ เดียวเชี่ยวกอง
ยังมีทันจะให้ตอบ ชงเงินก็แกล้งหางดูหัวไว้ เหตุใดเจ้า
ดึงเอาเพลงไตรา มากลังในระหว่างที่เราทำสัมมนาภิกิจ ใจ
ร่าเริงอยู่ ด้วย คงนี้เด่า นางดูหัว ก็ทำเป็นก้มหน้าของ
เดียวเชี่ยวกอง จึงถูกากหันไปพูดว่า จนท่านมีนาไรเรณุจ้าพเจ้า
มากิณเตียงเพื่อหวังจะให้เกิดความสนุกเพลิดเพลินได้ ทำเป็น
บุญหนักหนา ก็มามาให้พากนราก่าของข้าพเจ้าเข้า ว่าแต่เดียว
เชี่ยวกอง ก็คงไม่ป่วยด้วยทางดูหัว พdag พูดว่า หญิงคนนี้เดิม
เป็นราชเมืองที่ก็คือเดียวเชี่ยวนมีของเดียวคนข้าพเจ้า เมื่อกรุงกอน
นางก้มข้าพเจ้าได้ให้ศรัทธามาก ใจว่า จะว่าม เป็นสำนักภิรยา กัน
แต่เพียงวานรรคาตให้ต่างกันต่างหากกันมาเสีย คงจะมา
ให้พบนางอยู่ กับท่านทั้งนี้ ขอท่านจงเห็นกร้าฟเจ้าซึ่งเป็นเพื่อน
ข้าราชการด้วยกัน โปรดให้ข้าพเจ้าได้ถือกำกับด้วยรัมภานา
ไม่อย่างที่ข้าพเจ้าก็ตามที่ญาติ ดูเป็นบุญก้อนอันใหญ่

ห้องอยู่ที่ร้านชำนิมิตเดย์ พุดเดี้ยงเชี่ยวเกงก็ชื่อค้าดัง
กระทำค่านั้น ช่างก็ยั่นพูดว่าค่านั้น ร้องเรียกให้เดียวเชี่ยว
เกงจังดังเด็กดังพูดว่า ฉันหนูนี้ร้าวเจ้าให้มาจากเมือง
ไช่เหลิง เด่นก็เคยบอกกับร้าวเจ้าว่าทางใต้กรุงทำสีที่ต้า
มาดตัวไว้กับนายครุกซองนางก่อนแล้ว เด่นได้ทราบว่าตัวค้า
ของท่าน เมืองบางปูคนรักซองทำหกแห่ง ร้าวเจ้าถูกจับฯฯ
รั้กความประดิษฐ์ของท่านได้ ดังเด่นเรียนมาอยู่ในบ้านร้าวเจ้า
ให้ประมาณกรึ่งปีเศษ ก็เห็นเด่นกราบไว้ต่อหน้า ทุกคนก็น
ร้าวเจ้ารู้สึกมีความสั่งสรวนอยู่ในใจมาก เด่นร้าวเจ้าน
ข้อมนใจเป็นธรรมอยู่ ดึงให้ท้าวกราบต่องกินจะไร้กัมนางเตย
เมืองท่านประนามด้วยบานางไป ร้าวเจ้าก้มความสั่นใจเด่นให้
หากองไว้ก้าวเดินไว้ใน วันพรุ่งนี้ร้าวเจ้าจะได้สังคಹามไปให้
ท่านตามด้วยบานาทเดียว ช่างเงิกฟูเด้งหัวเราะรุ้น เดียวเชี่ยว
เกงรู้กันว่าความด้อยเป็นอย่างค่านั้นของบานุกนั้นจะเงิกเด้งกันบัน
ดังดังเด็ก ช่างดูงั้นก็เดินไปไว้ พ้ออยเร้าพูดไม่กริ่ง
ว่าเพื่อนจะได้อ่ายบานางเดย์ ดื่นหนึ่นเดี่ยวๆก็ซึ่มยั่นนอย มอง
ประตูห้องนกอชนที่เดียวเชี่ยวเกงมานานเดย์ก็โขบกตัวร้าวเจ้า
เข้าห้อง ดูกองท่านเป็นหนูนี้ร้ายชื่อยิ่งร้ายไม่ยอมกุมกาบอยู่ น้ำ
รานซึ่งเงิกเป็นกวนใหญ่ยังก็เดินไปห้องนกอปากอหักยังคงที่ห
กันเขียวเกงเด้อ อย่างน้อยเราก็คงจะฝ่ากันยกหัวกันวง ต้อง
นำไปจังให้เดียวเกงทราบไว้บ้าง ทั้งน้ำเสียงห้าได้ยิน ก
เราเป็นเวลาดังกรึ่งปีเศษ ก็คงยอมทราบว่าตัวของเรายังรักษา
ความตักข์อยู่ ถ้านางขอห้าจะร่วมเรงานอกให้เดียวเกงทราบ
เด้อ ก็จะไม่เดี้ยห์ที่เรารอดูกันอยู่ เด็กนั่งทุกคนน เมือง
เดอกก็พูกันนางดูห้าดู ภารกหานบุสานกรองตัวขาดกันจัน
พุดน ย้อมร่วงเหลือหานด้วย มาดันนั่นจังให้เป็นผู้สำเร็จ
ตั้งความตักข์ เก็บน้ำฝน เด็กดูดหานให้ มองยุกนร้าวเจ้า
เป็นเวลาดังกรึ่งปีเศษ คงจะได้กันไปเป็นสุขให้รัตน์ แต่
เด้วร้าวเจ้าไก่ร้ายเจ้าให้ท่านทราบไว้บ้างว่า ท้าวจะเดียวเชี่ยว
กับร้าวเจ้าก็เป็นญาติ กันอยู่ ตัดยนราษฎรสองศีลกับเดียวเกงน
เป็นบ้าของร้าวเจ้าเอง บัดนี้หานจะไปอยู่ในบ้าน ของ สามีห้า
เด้อ ระยะได้รู้อย่างคำนับบ้าของร้าวเจ้าเดจังจ้าวสุนนต์ร้าวเจ้า
ให้กราบด้วยเด็ต กับขอหานร่วมบากเดชีดองหอยว่า เม
กรุงกอนนที่บานร้าวเจ้าให้ใช้การนิรชัยนั้นที่เมือง ยังเพียงเดียว
อย่างได้ก็ โกรกเด็กว่าร้าวเจ้าตัวนี้ นางดูห้า ก็ค่าน
รับคำน้ำหางเดียวซึ่ดิ ก็อาเครื่องเด็กตัวนี้ทั้งราก หาดใหญ่ใจ
เเกะน้ำหางเดียว กับเสียเพรอกหดายตัวรับ เงินบำนาญด้วยตัว
เดียวเรื่องร่องน้ำ ซึ่กบานซึ่นมาก หั่นดูนหนูน้ำไว้ให้ห
น้ำหางเดียวไปด้วย เมื่อตกลงเรื่องเด็ก ก็ตั้งตัวไว้ให้เด
ให้ดูมาเดย์ทางตัวห้า ก็พอกกับน้ำ เดียวซึ่ดิว่า ร้าวเจ

ผู้ช่วยเจ้าเมืองพูดกับเดียวประยุทธ์ แล้ว ว่า “กรุงเรียกว่าจังหวัด
หากว่าข้าจะได้ ขั้นพ้องถามว่า 臣ทศกรองท่านให้การทากาภิ
ศักดิ์ไว้กับท่านเชี้ยวจอมเผ่าท่อนหนึ่ง เหตุใดจึงไม่แจ้งให้ร้าวเจ้า
ทราบเดิมที่เรื่องเด่า ดันให้ฯ ได้มาพบปะกันแล้ว ข้าพเจ้า
จะด้วยการให้สำเร็จสมความปรารถนาของท่านที่อยู่ด้วยเดียว ไม่
ทราบว่าหัวท่านจะยินยอมๆ ไม่ นางตือห้ากุกภานตะยะ
คูกุเรื่องคำนับพืชว่า ตัวข้าพเจ้าเป็นคนที่ไว้ใจสานัจจ์ให้ชัด
เช่นเดียวไปให้รับความด้วยมากทั่งๆ งานให้มีความคราว
ข้าพเจ้ามานะดังใจให้ความศรัทธาเป็นอันมาก ซึ่งยกทุกประเพ
จจะตอบเรียนบุญคุณของท่านให้ พราวนน การซึ่งให้กู้เชื้อ
ท่านจะกรุณาจัดการโดย ช่างเงิกกี้มและพืชว่า เมื่อผ่านๆ ว่า
ของท่านเขายังคงไว้ ดังคำศักดิ์ ข้าพเจ้าจึงขอกราบให้ ทั้งใน
งานกบเนื้อ ถูกชี้ชี้อยู่แล้ว ควรจะสังคัดหานให้ไว้ ก็จะ เวลา
เดียวที่เดียว งาน จะ เข้าไปรับไว้ใน ชาติหนึ่ง เสี้ยงท่องเที่ยว
ทางตือห้ากุกภานบังคับด้วยเดียวในรัชกาล ช่างเงิกกี้สังกอกนิริ
ให้ไปเชื่อญกรกไว้ให้พร้อม เดียวชัยวงเกงให้พชชชงเจ้อสั่ง
การดังนั้นก็ความยินดี นั่งกันให้เต็มที่ร่าดื่มน้ำอีก ช่างเงิก
ก์เรียกหนูงูรังลงใหม่ให้มา รับรังลงหนังตือห้ากุกภาน

พหุกงานรัฐสุราษฎร์
ผู้อย่างดีอย่างเจ้าไปข้างใน ให้รัฐสิริกานต์ภรณ์ไว้ชวง
เงื่อนย์ เป็นอันบาก ทรงถือยกหัตที่ให้เห็นว่าเดียวเชื้อทางคุณ
ราชการลงตัวยังไม่เต็มความหลัง ทรงนับเรียบคงว่าหน้ามีหัวใจ
แห่งไปแล้วกับบังอก งามร้อนใหม่ยัง หน้าก้าวต่อร้อนร้อน นัก
ธรรมชาติ ทรงเข้าในห้องนางคิมซู จันคำนับถายขอถ่ำกวนให้
ฟัง นางคิมซู จันให้ พงค์วานท่านงดอย่างเดือนหน้าไม่มีความ
เด่นใด กับบัดดกที่เดียวเชื้อทางคุณท่านมาใหม่ยัง ยังหาดูนาง
ดูห้ามคุรากาเข้ามาดูกทุกรัช ให้ยกอยู่ คงไม่ เพราะฉะนั้น
ถึงคุรากาทั้งจะไม่เด่นดู เดือนกันเป็นแน่ แต่เรื่องราวดู
ไม่คุ้งค้องมาแต่งงานกับรายอันเดียว จะไม่ไทยเดียวเชื้อทาง
อย่างไรได้ ทรงเขาก้าวให้ทวารบังคอกวนคำบัญช่องเรื่อว่าเป็น
อย่างไรไม่ เพียงแต่ทราบว่าเรายอมแต่งงานกับซึ่งเงิกเท่านั้นด้วย
เหตุนี้ เมื่อยกของทัพไปถึงเมืองยังเพลเสีย จึงดำเนินการอย่าง
เรื่องรัชนาในเมืองนั้น กล้ายังจะเป็นการลงโทษแก่ชาว
ไทยคง ยังคงสามีของเราเด็กกับชรุ่มเดียวเชื้อทางคุณยัง ว่าเป็น
คนรักด้วยเด็กภาพพื้นฐานดีของคุณนั้นด้วย หากด้วยกฎหมาย
ให้มีว้อยก เก็บเงินที่ญี่ปุ่น จึงให้เก็บเรื่องให้เป็นกวนยัง
หากวันใด ตามที่จะดู เกรง ทรงน้ำหน้าจะได้ไม่ดู

รายการท่องเที่ยวน้ำพิเศษอย่างไร

ที่สุดของ บันเทิง หลากหลาย.

ເມືດໄຫວ້ອະນຸມັງກຳນົມຕ່າງປະເທດນາງ

ทาง ชั้นมากรุ่น ๑๖๘๐๗๔ กอง ไกรศรีที่ ๒๖๘
เส้า กนก หัง รัง บูรพาธุรุ่งเทพฯ ไกรศรีที่ ๒๖๙

ໄຊເຊດານີ້ ສາ ພິມຄົງ ປົດອນດວຍມາດ ເພື່ອ ດະຫຼອກ ຕອງຕັ້ງແລະ
ໄຫຼື້ ກຳ ໃນ ທົ່ວ ມີ ທັນສິດ ໄກສ ດ້ວຍຕົວ ຈະ ເປັນ ສາ ແກ້
ທຶນ ນິເມຂອງໄຟ ສາ ພິມຄົງ ກໍາຮຽນ ອ່າງ ຢ່າກົມືກຳໄວ້

